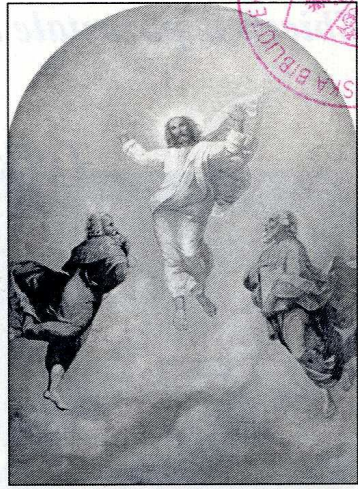

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 5 (183) 04 lutego 2007r.

„Wyptłynąć na głębię”

Tylko Bóg jest prawdziwie święty

W drugą kolejną niedzielę słyszymy opowiadanie o powołaniu proroka. Tydzień temu był to prorok Jeremiasz, a dzisiaj opowiada o swoim wezwaniu przez Pana prorok Izajasz (Iz 6,1-8). Główna myśl opisu powołania proroka koncentruje się na podkreśleniu świętości Boga – Tego, który zwywa.

Sama wizja powołania ma miejsce w świątyni jerozolimskiej, miejscu najświętszym na ziemi dla każdego Izraelity. Bóg jawi się tu na wzór wschodniego władcy, z potężnym orszakiem sług, którymi są aniołowie, zwani serafinami. Serafini wołają trzykrotnie na cześć Boga – „**Święty, święty, święty**” (Iz 6,3). Słowo hebrajskie tu użyte (*qadosz*) oznacza nie tylko świętość moralną, etyczną, ale ukazuje sumę wszystkich doskonałości Boga. Jest On niezrównany, transcendentny, przewyższający wszystko to, co jest stworzone i co człowiek może sobie wyobrazić.

Trzykrotne powtórzenie słowa „święty” ma jeszcze bardziej podkreślić Bożą doskonałość. Według słów aniołów cały świat oddaje cześć Bogu i jest wyrazem Jego chwały, potęgi i majestatu.

Podkreślenie **świętości Boga** w księdze Izajasza jest czymś wyjątkowym w Starym Testamencie. Prorok Amos podkreślał przede wszystkim sprawiedliwość Boga, Ozeasz Jego miłość, a Izajasz ukazuje przede wszystkim świętość Boga Jahwe. Ta świętość to zarówno doskonałość moralna (Bóg nie może uczynić żadnego zła, ani nawet go pragnąć), jak też majestat i moc przewyższający nieskończenie wszystko to, co stworzone.

A kim jest człowiek wobec dosko-

nałej świętości Boga? Jest prochem i niczym. Czuje tę słabość prorok Izajasz, gdy wypowiada głośne „biada”

nad sobą: „**Biada mi, bo jestem człowiekiem o nieczystych wargach i przebywam wśród ludzi o nieczystych wargach**” (Iz 6,5). Prorok dostrzegł ogromną przepaść, która dzieli jego i innych śmiertelników od Boga. Nie tyle lęka się, że będzie musiał umrzeć z powodu oglądania Boga (takie było przekonanie), co jeszcze bardziej pragnie być oczyszczonym ze swoich grzechów. Dlatego anioł w sposób symboliczny dotyka jego warg ogniem z ołtarza i gładzi winę powołanego na proroka (Iz 6,6). Dzięki Bogu, Jego oczyszczającej łasce może być godny służyć Mu swoim proroczym słowem.

Świętość Boga i grzeszność człowieka - tego samego doświadcza Piotr w dzisiejszej Ewangelii (Łk 5,1-11).

Gdy widzi cud dokonany przez Jezusa (Jezus jest świętym Bogiem) i uświadamia sobie swój własny grzech, pada na kolana i prosi, aby Jezus odszedł (Łk 5,8). Nie czuje się godny być blisko świętości Boga. Pan Jezus jednak umacnia go: „**Nie bój się. Odtąd ludzi będziesz łowił**” (Łk 5,10). Świętość Chrystusa zdaje się wchłaniać ludzką grzeszność i słabość. Bóg zniża się do człowieka i podaje mu pomocną dłoń. Brzydzi się grzechem, ale nie brzydzi się człowiekiem, dlatego podnosi go z grzechu i upadku. Daje moc, aby człowiek, mimo grzechu i słabości współpracował z Bogiem w misji wzajemnego pojednania.

A jak jest dzisiaj? Kim są powołani do służby Bożej? Każdy mógłby powiedzieć Bogu to samo, co Izajasz: „*Nie jestem godzien. Jestem człowiekiem o nieczystych wargach i żyję wśród ludzi o nieczystych wargach.*” Nie jest łatwo być choć-

by w pobliżu świętości, szczególnie wtedy, gdy wszyscy ludzie pogrążeni są w zgniliznie grzechu. Jednak Pan daje moc. Pan Bóg umacnia każdego powołanego na tej drodze. Choć nigdy nawet nie zbliży się do Boga w świętości, to będzie mógł być jego sługą, jeśli kocha i jeśli, świadomy swoich niedomagań, potrafi pomagać innym w dźwiganiu się ze słabości.

Pomyślmy o tym rozważając dziś słowa Pisma Świętego. I zamiast osądzać i krytykować innych pomyślmy o swojej świętości; wszak każdy jest powołany, aby wielbić Boga. Gdy powiem z wiarą: „*jestem człowiekiem grzesznym*”, Pan Bóg umocni mnie, abym umiał zostawić wszystko i pójść za Nim.

Ks. Tomasz Grzywna

Kryptonim „Agresor”

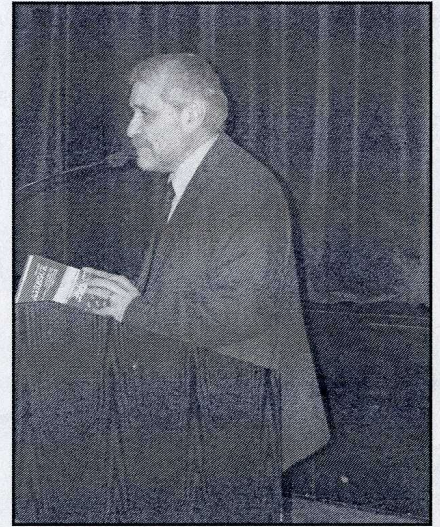
W ostatnim czasie ukazała się, wydana przez Muzeum Historyczne w Sanoku książka pt. „*Kryptonim Agresor – ks. Prałat Adam Sudół w dokumentach SB i Urzędu do Spraw Wyznań w latach 1957-1989*”. Z tej okazji dnia 29 stycznia w klubie „Górnik” odbyło się spotkanie promocyjne tej książki, w którym uczestniczyło ponad 100 osób, duchownych i świeckich, zainteresowanych powyższym tematem oraz przedstawiciele wielu lokalnych mediów.

Bohaterem spotkania był **ks. Prałat Adam Sudół**, którego dotyczy materiał zebrany na kartach książki. Spotkanie prowadził **p. Wiesław Banach**, Dyrektor Muzeum Historycznego w Sanoku. Za stołem prezydalnym zasiadli: **ks. Adam Sudół**, **p. Wiesław Banach**, **p. Burmistrz Wojciech Blecharczyk**, oraz **p. dr Krzysztof Kaczmarski**, i **p.mgr Andrzej Romaniak**, współautorzy książki.

Po przywitaniu gości przez prowadzącego spotkanie, głos zabrał **Burmistrz miasta Sanoka**, wyrażając radość z powodu możliwości udziału w spotkaniu. Złożył gratulacje ks. Sudołowi, przypominając jednocześnie, że on także był jednym z jego uczniów.

Długie wystąpienie przedstawił

dr Krzysztof Kaczmarski, który przygotował do książki jeden z rozdziałów, mówiących o inwigilacji ks. Prałata Sudoła przez Służbę Bezpieczeństwa. Wyjaśnił, że książka powstawała przez kilka lat. Dzięki temu, że p. dr Kaczmarski pracuje w IPN mógł zająć się odszukiwaniem akt dotyczących ks. Prałata. Niestety, większość z nich została zniszczona, w tym TEOK (teczka ewidencji operacyjnej na księdza), którą miał w PRL każdy kapłan oraz TEOB (teczka ewidencji operacyjnej na parafię) w Sanoku. Zachowane w szczątkach dokumenty dotyczą dwóch okresów: pierwszy lat 1957-64, kiedy ks. Sudół pracował w Stalowej Woli i Przeworsku oraz drugi od 1986-1989 r., gdy ks. Sudół otrzymał od prowadzących inwigilację urzędników SB kryptonim „Agresor”. Zachowało się 149 dokumentów zamieszczonych w książce. P. dr Kaczmarski zakończył swoje wystąpienie osobistym wyznaniem, że jego pokolenie uczyło się prawdziwej historii od ks. Prałata. W czasie tego wyznania bardzo się wzruszył i dziękował ks. Sudołowi, za to, że był kapłanem nieugiętym i wzorem troski o prawdę dla wszystkich. Ponadto podkreślił, że takich kapłanów było wtedy bardzo wielu,

o czym, niestety, dzisiaj się zapomina.

Następnie wypowiadał się **p. Andrzej Romaniak**, który przygotował do książki rozdział – biografię ks. Prałata, oraz żmudnie przepisywał wszystkie dokumenty SB dotyczące ks. Prałata z tekstów oryginalnych. Było to trudne zadanie ze względu na specyficzny język tych dokumentów, w tym donosów, niejednokrotnie nasycony pogardą do Boga i Kościoła. Także p. Romaniak wspominał o mszach patriotycznych w Sanoku w latach 80-tych, które kształtowały jego światopogląd i wiedzę historyczną.

(C.d. na s. 4)

(C.d. ze s. 3)

Wreszcie przemówił sam bohater pozycji książkowej, czyli **ks. Prałat Sudol**. Podziękował wszystkim za to, że ta książka mogła się ukazać. Podkreślił także, że zawsze pragnął poznać prawdę o dokumentach SB na swój temat; jednak to poznawanie trwało bardzo długo, a z dokumentów pozostały tylko strzępy. Wyraźnie zaznaczył, że jego relacji ze Służbą Bezpieczeństwa nie można nazwać, jak uczynił to jeden z dziennikarzy,

„grą na nosie SB”. To były sprawy bardzo poważne, za które groziły surowe konsekwencje, wcale nie było to zabawne. Apelowal do wszystkich, aby nie do końca wierzyć mediom, gdy mówią o współpracy kapłanów z SB, ponieważ ogromna większość kapłanów wytrwała w wierności Kościołowi. Duża część z około 10 procent tzw. „współpracowników” w ogóle nie wiedziała, że są tak nazwani; samo przyjęcie pracownika SB i rozmowa z nim mogło być zapisane w do-

kumentach SB jako współpraca. Opowiadał także o tym, jak był nękanym przez oficera SB, niejakiego Niemczyńskiego, gdy starał się o paszport w 1958 r., gdy chciał odwiedzić rodzinę w USA. „Wszystko o księdzu wiemy”, „jeszcze się spotkamy, bo ksiądz będzie żałował” itp. pogrożki słyszał od tego SB-ka. Zrezygnował wtedy z paszportu na kilkanaście lat, ale nie dał się uwieść ich namowom.

Spotkanie promocyjne zakończyły osobiste wypowiedzi **o. Andrzeja Deptucha**, długoletniego więźnia politycznego z lat 50-tych oraz **ks. Infulata Juliana Pudło** z Brzozowa, wyrażające wdzięczność ks. Prałatowi za jego postawę patriotyczną oraz wzywających do ujawnienia pełnej prawdy o inwigilacji duchowieństwa oraz bohaterstwie większości kapłanów w zderzeniu z nawałą komunizmu.

Nie pozostaje już nic więcej jak tylko zachęcić do lektury. Przestudiowanie tych dokumentów pomoże nam wszystkim, przypomnieć sobie, że czas PRL-u nie był taką sielanką, jak próbują to niektórzy dziś ukazywać, a wierność Bogu i Kościołowi w tych czasach wymagała niemalże bohaterstwa.

Ks. Tomasz Grzywna

Najważniejsze wydarzenia parafii Przemienienia Pańskiego, w Sanoku, na podstawie Ogłoszeń parafialnych z lat 1942 – 1967.

(C.d. z poprzednich numerów)

ROK 1947

16.01 – Apel, aby w rekolekcjach parafialnych wzięli udział ci, którzy już dawno nie przystępowali do Sakramentów świętych.

16.02 – „W każdym kościele, zwłaszcza parafialnym, ma wysoko być utrzymana muzyka kościelna i śpiew. Wszyscy to rozumiemy ile przyczynia się dobrze prowadzony śpiew i muzyka w kościele do uświetnienia nabożeństw, do podniesienia naszych serc do Boga, do pobudzenia ducha modlitwy w naszych duszach. To zależy nie tylko od dobrego organisty, od zespołów śpiewających, od udziału wiernych w ogólnym śpiewie, lecz w wysokim stopniu zależy od dobrych organów. Organy, król instrumentów muzycznych, wymagają pielęgnacji i odpowiedniej umiejętnej ręki. Lecz i artysta nie odda produkcji muzycznej należycie na lichym instrumencie. W naszym kościele parafialnym organy są stare, zwłaszcza mechanizm cały jest bardzo liche i stale się psuje mimo ponawianych remontów. Dlatego postanowiliśmy przystąpić do sprawie-

nia dla naszego kościoła parafialnego nowych organów nowoczesnych, 30 – głosowych, 3 – manualowych z pedałem, elektro – pneumatycznych. Organy te będą gotowe za rok. Już są zamówione, umowa zawarta z firmą światowej sławy Braci Rieger w Kazniowie w Czechach. Podajemy to wszystko do Waszej wiadomości z serdeczną prośbą, byście wszyscy pełną Waszą ofiarnością i materialną i moralną zechcieli nas wesprzeć tak, byśmy na przyszły rok mogli tu w kościele rozkoszować się świętą muzyką kościelną, a nade wszystko oddawać chwałę Panu Bogu na organach godnych naszej pięknej świątyni parafialnej i godnych miasta Sanoka”.

20.07 – „Pracownikom Sektora naftowego: Józefowi Czajkowskiemu, Józefowi Mielnikowi, Janowi Smarzewskiemu, Marianowi Rogowskiemu i Stanisławowi Borczykowi składamy serdeczne „Bóg zapłać” za pracę ich przy umieszczeniu na wieży dzwonu, darowanego przez Wojsko Polskie dla naszego kościoła”.

27.07 – „Dziś 27 lipca w Rzymie Ojciec św. nieomylnym swym orzeczeniem ogłasza nową świętą z zakonu SS. Miłosierdzia św. Katarzyny Labo-

ure, której Najświętsza Maria P(anna) objawiła swój Cudowny Medalik. Udało nam się zdobyć osiem egzemplarzy żywotu tej nowej Świętej. Książkę tę można nabyć w kramiku po chórem”.

15.08 – Składka z Uroczystości Wniebowzięcia NMP na odbudowę zniszczonych kościołów w Warszawie.

„We czwartek 15/VIII wyrusza z Sanoka piesza pielgrzymka do Starejwsi z inicjatywy Ligi Kobiet w Sanoku. Po Mszy św. o godz. 9 rano w kościele OO. Franciszkanów zbiórka w Rynku i wyruszenie kompanii o godzinie 10 przed południem”.

07.09 – „Dzięki Bogu i ofiarności parafian zostały już ukończone wszystkie okna w kościele, które były zniszczone wskutek działań wojennych 1944 r. Wyrażamy naszą radość z powodu zrozumienia przez parafian potrzeb kościoła i wyrażamy nasze serdeczne podziękowanie za wszelką ofiarę moralną i materialną, niech P(an) Bóg stokrotnie zapłaci Wam wszystkim i błogosławić raczy na każdy dzień”.

28.09 – „W dniu dzisiejszym w całej Polsce odbywa się uroczystość Spółdzielczości. Spółdzielczość –

(C.d. na s. 7)

5 Niedziela zwykła – 04.02.2007 r.
Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Nabożeństwo różańcowe połączone ze zmianą tajemnic odprawimy dziś o godzinie 17:00. Wszystkich serdecznie zapraszamy.
2. Jutro po Mszy świętej wieczornej spotkanie dla KIK-u oraz zbiórka ministrantów i kandydatów.
3. W najbliższą sobotę, z okazji **ŚWIATOWEGO DZIA CHOREGO**, o godzinie 16:00, odprawimy uroczystą Mszę świętą połączoną z udzieleniem Sakramentu Chorych. Od godziny 15:30 będziemy spowiadać, aby ten sakrament przyjąć w stanie łaski uświęcającej. Prosimy domowników czy opiekujących się chorymi, aby pomogli im w dostaniu się do kościoła i skorzystaniu z sakramentów świętych.
4. Jak wiemy już z doniesień prasowych,

w tym roku, **w dniu 18 lutego**, będziemy zbierać ofiary do puszek na potrzeby naszego szpitala. Zdajemy sobie sprawę w jakiej sytuacji znajduje się Służba Zdrowia, dlatego już dziś prosimy o wsparcie dla tej szlachetnej idei. W tym roku nie było u nas Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, więc będzie okazja, aby złożyć ofiarę na nasze, lokalne potrzeby. Wielu z nas korzysta bowiem z leczenia szpitalnego i rozumie jak wielkie są potrzeby na leczenie. Mieszkańcy naszej parafii już nieraz okazywali swoją dobroć i zrozumienie dla ludzi chorych czy cierpiących. Sądźmy, że i teraz nie zabraknie hojnych dłoni i wielu dobrych serc. Informacje te będziemy przekazywać jeszcze w następną niedzielę.

Intencje w tygodniu
5-11.02.2007 r.

Poniedziałek, 5.02.

- 6.30 o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Agaty.
 7.00 + Agata.
 7.30 o uzdrowienie międzypokoleniowe i uwolnienie od wpływów demonicznych i dary Ducha Świętego dla pewnej rodziny.
 8.00
 18.00 1. w intencji KIK-u.
 2. + Władysław (greg.).
 3. + Mieczysław.

Wtorek, 6.02

- 6.30
 7.00 + Józef Wołoszczak.
 7.30 o uzdrowienie międzypokoleniowe i uwolnienie od wpływów demonicznych i dary Ducha Świętego dla pewnej rodziny.
 8.00
 18.00 1. + Władysław (koniec greg.).
 2. w trzecią rocznicę śmierci syna Andrzeja oraz prośba o zdrowie dla Marka.
 3. + Kazimierz Wróbel 17 r. śm.

Środa, 7.02

- 6.30
 7.00
 7.30
 8.00
 18.00 1. + Zbigniew Lisowski.
 2. + Kazimierz Mrozek 8 r. śm.
 3. + Witold Kordas.

Czwartek, 8.02

- 6.30
 7.00
 7.30
 8.00
 18.00 1. Radio Maryja
 2. + Agnieszka Laskowska 1 r. śm.
 3. o błogosławieństwo Boże dla Michała.

Piątek, 9.02

- 6.30
 7.00
 7.30
 8.00
 18.00 + Janina, Piotr, Maria Podgórną.

Sobota, 10.02

- 6.30
 7.00
 7.30
 8.00
 16.00 w intencji chorych.
 18.00 1. + Michał Gierula 6 r. śm.
 i + Zbigniew 32 r. śm.
 2. ++ Rodzice – Janina i Józef oraz brat Wojciech.

Niedziela, 11.02

- 6.30 + Władysław, Anna.
 8.00
 9.30 + Józef Woźniak 9 r. śm.
 11.00 za parafian.
 12.30 + Janina, Józef.
 16.00 + Marian i Stanisław.
 17.30 – nabożeństwo różańcowe.
 18.00 + Marian Litwin miesiąc po śmierci

Prowadzenie Różańca św. przez poszczególne Róże w miesiącu lutym

06.02. Róża nr 10	Św. Wojciecha Gadomska Alfreda
13.02. Róża nr 11	Błog. Bronisławy Fedak Bronisława
20.02. Róża nr 12	Św. Andrzeja Boboli Konik Krystyna
27.02. Róża nr 13	Św. Anny Rogowska Jolanta

Papieska intencja ogólna na miesiąc luty

Aby dobra ziemi, które Bóg dał wszystkim ludziom, wykorzystywane były mądrze i zgodnie z kryteriami sprawiedliwości i solidarności.

(C.d. ze s. 5)

to gromadzenie wspólnego wysiłku wszystkich do utrwalenia dobrobytu materialnego i moralnego w społeczeństwie. Wzywamy Was do popierania wszelkiej spółdzielczości, do brania czynnego udziału w sprawach i pracach, które opierają się na zasadach zdrowej spółdzielczości, której niech Pan Bóg błogosławi, a w szczególności w naszym mieście i w naszym powiecie niech spółdzielczość znajdzie należyte zrozumienie i życiowe zastosowanie”.

05.10 – „dziś w całej Polsce, a więc i w naszej parafii, rozpoczyna się Tydzień Miłosierdzia. Dziś, w środę i piątek będzie zbiórka uliczna na cele Caritas, na Zakład Ociemniałych w Laskach i na Zakład Wychowawczy dla dzieci kalek w Świebodzinie. We wtorek o godz. 6 wieczorem w sali Domu Żołnierza będzie akademія, a w piątek wieczorem na cmentarzu apel ku czci poległych w czasie wojny i zmarłych w niemieckich obozach koncentracyjnych. Ponadto naszym ubogim w parafii pragniemy rozdać paczki, - więc bardzo prosimy o składanie paczek żywnościowych dla ubogich”.

26.10 – „Już zamówione są nowe organy dla naszego kościoła parafialnego. Za dziesięć miesięcy usłyszymy dźwięczne tony nowych organów. Ma to być ofiara od nas wszystkich złożona Panu Bogu. W tych dniach pójdą po domach panowie z Komitetu z deklaracjami do podpisu i wszystko wytłumaczą. Bardzo Was prosimy o podpisywanie deklaracji na większe ofiary, a ponadto jako ofiarę na organy można składać niepotrzebne w domu stare złote pierścionki, kolczyki i broszki lub inne wartościowe

przedmioty. Każda ofiara będzie mile widziana, a można je składać w Kancelarii parafialnej, bardzo o nie prosimy, a Pan Bóg niech hojnie wszystkim wynagradza”.

01.11 – „Bardzo prosimy o świece do kościoła”.

16.11 – Ogłoszenie, że wkrótce organista zacznie roznosić opłatki po domach, bo tylko on ma takie prawo, „dlatego bardzo Was prosimy, byście go życzliwie przyjęli, ponieważ w kościele pracuje on dla wszystkich”.

ROK 1948

06.01 – „Przed trzema tygodniami zgubiono w okolicy ulicy Mickiewicza większą sumę pieniędzy i dotąd nikt się nie zgłosił, aby znalezione pieniądze oddać. Apelujemy do każdego, co ma w sercu Boga i komu sa drogie zasady uczciwości, aby jeśli coś o tej sprawie wie, lub coś słyszał, zechciał zgłosić w Urzędzie parafialnym dane szczegóły, aby koniecznie zgubę odnaleźć. Zgubione kilkaset tysięcy złotych i nie odnalezione mogą zatracić człowieka, którego to nieszczęście spotkało. Uczciwy i szlachetna znalazca otrzyma stosowne wynagrodzenie i będzie miał zasługę przed Bogiem, w przeciwnym razie ściąga na siebie gniew Boży. Może się zdarzyć, że o tej sprawie jest jeszcze ktoś inny poinformowany i wtajemniczony, niech się nie lęka, lecz niechaj dopomoże do odnalezienia zgubionych pieniędzy”.

11.01 – „Dzisiaj i jutro o godz. 6 wieczorem w sali Domu Żołnierza odbędzie się koncert kolęd, przygotowany przez Towarzystwo Dramatyczno – Muzyczne Ziemi Sanockiej w Sanoku. Bardzo Was zachęcamy do wzięcia udziału w tym koncercie dzisiaj lub jutro, by posłuchać i nacieszyć się pięknosciami naszych drogich kolęd”.

18.01 – „W dniach od 25 do 31 stycznia będzie trwał „Tydzień Inwalidy Wojennego”, zorganizowany celem spopularyzowania wśród naszego społeczeństwa zasług inwalidów wojennych i nawiązania ściślejszej łączności zrzeszonych inwalidów z innymi ugrupowaniami społecznymi. W czasie „Tygodnia Inwalidy Wojennego” wskazana jest i pożądana ofiarność na rzecz inwalidów i do tej ofiarności materialnej bardzo Was zachęcamy”.

15.02 – Gorący apel o trzeźwość dla

narodu, gdyż skutki pijaństwa są opłakane. Prośba o zapisywanie się do „Bractwa Trzeźwości”.

29.02 – Ogłoszenie o zbliżających się święceniach kapłańskich Romana Chimiaka. Prośba o modlitwę w jego intencji.

21.03 – „W Wielką Sobotę przed południem na godz. 10 niech przyjdą fury z Płowiec i z Czerteża po księży, którzy pojedą święcić. Jeden ksiądz pojedzie do Płowiec, a z Płowiec do Dąbrówki Ruskiej i do Sanoczka. Drugi ksiądz pojedzie do Czerteża, a z Czerteża do Trepczy i do Międzybrodzia.

Serdecznie prosimy o światło do Bożego Grobu tj. o świece albo lampki, a także o żywe kwiaty lub ofiary na kwiaty”.

04.04 – „Dnia 5 maja przyjedzie do naszej parafii Najprzewielebniejszy Ksiądz Biskup by dokonać kanonicznej wizytacji u nas i udzielić Sakramentu Bierzmowania. Dlatego Was wzywamy, byście pilnie chodzili na kazania w tym miesiącu, albowiem do wizytacji Biskupiej musimy się wszyscy przygotować, a ci co przystąpią do Bierzmowania powinni dobrze rozumieć naukę o tym sakramencie, a to wszystko będziemy głosili w niedzielnych kazaniach”.

02.05 – Pierwsza Komunia święta

05.05 – Początek wizytacji biskupiej. W tym miejscu nie ma nazwiska ks. biskupa. Wiemy, że był to ks. bp Franciszek Barda, ordynariusz.

09.05 – Dość często w ogłoszeniach powtarza się prośba o świece i o żywe kwiaty.

29.06 – Błogosławieństwo dzieci.

18.07 – „W kramiku pod chórem jest do nabycia Nowenna do Przemienienia Pańskiego, świeżo wydana przez Siostry Loretanki w Warszawie.. Nowenna ta (...) powinna znaleźć się w rękę wszystkich tutejszych parafian, aby za pośrednictwem tej nowenny ratować się w różnych potrzebach”

01.08 – („Czytać teraz powoli): Już rozpoczęła się praca na chórze przy montowaniu nowych organów. Przyjechali monterzy z Warszawy z fabryki organów. Praca ta potrwa około półtora miesiąca. Wiemy, jak wszyscy parafianie interesują się nowymi organami i zupełnie słusznie. Nikt nie zubożał przez to, że dał ofiarę na organy. Zapłaciliśmy już 70% należności. Potrzeba jeszcze półtora miliona

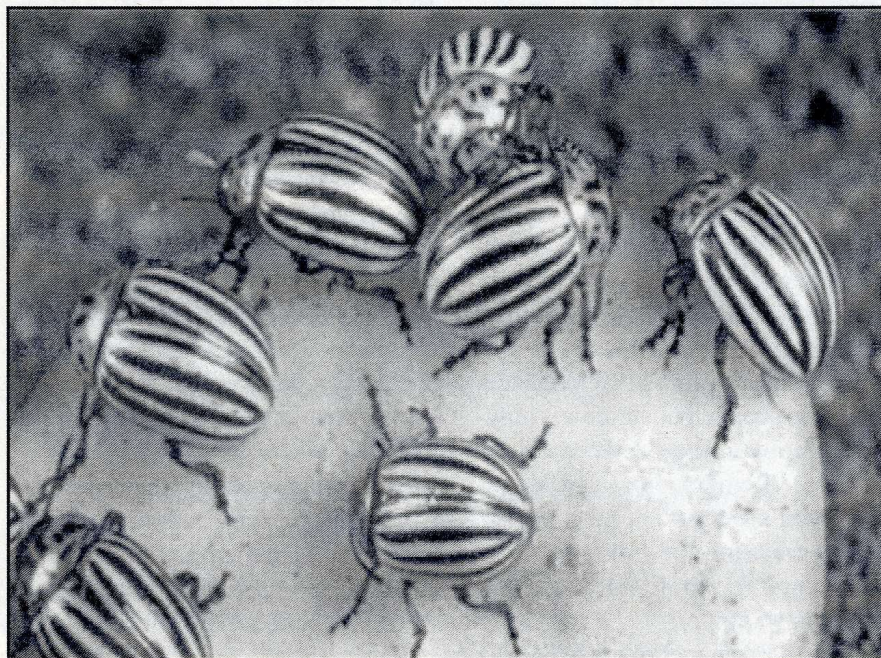
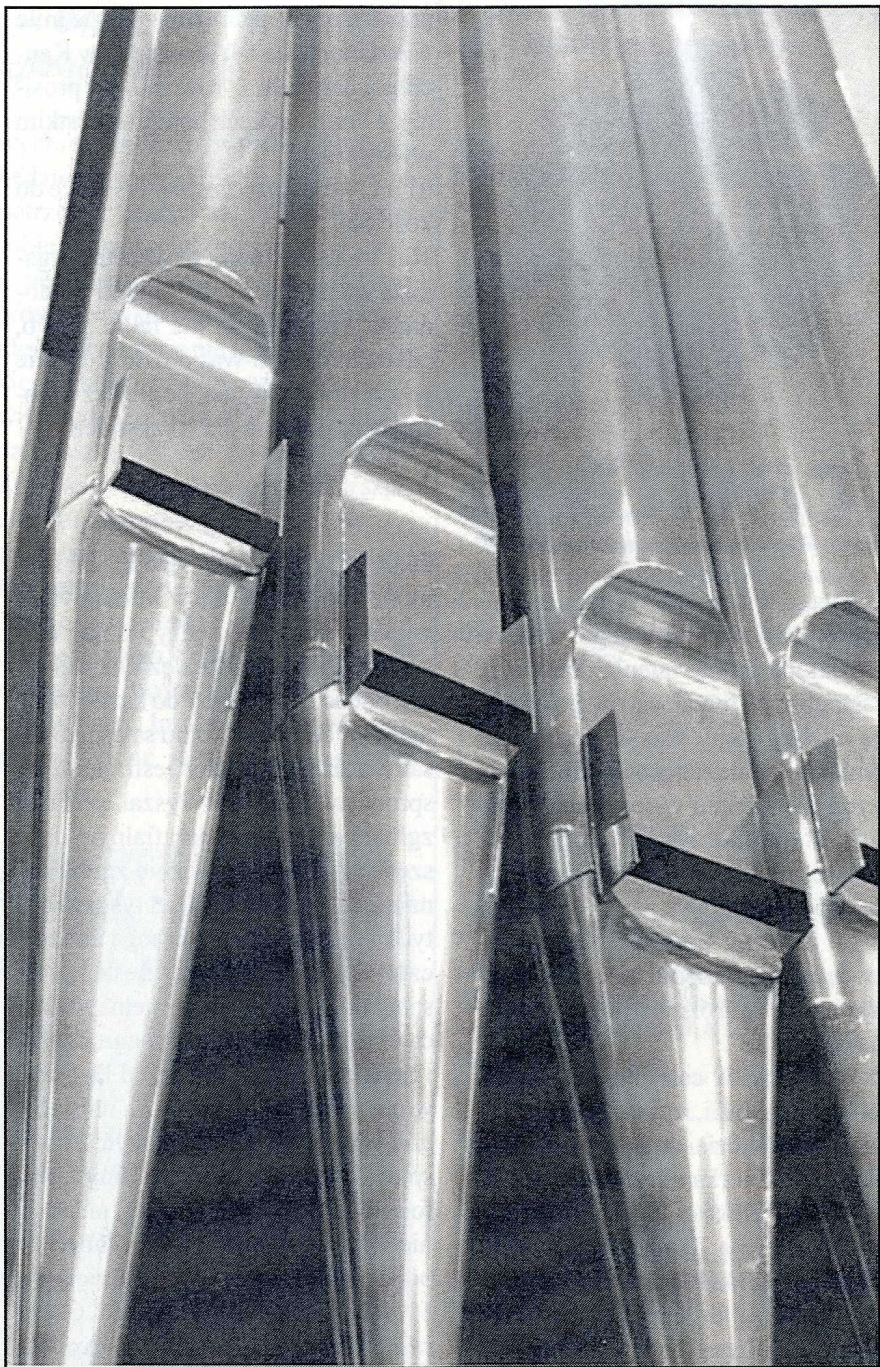
(C.d. na s. 8)

(C.d. ze s. 7)

złoty. Bardzo prosimy naszych dobrych parafian o dalsze ofiary. Niestety nie wszyscy jeszcze złożyli zadeklarowane ofiary, a to bardzo sprawę utrudnia, by czym rychlej przyjęty obowiązek spełnili. Począwszy od dnia odpustu, tj. 6 sierpnia będziemy w każde święto i w każdą niedzielę tu w kościele zbierali na tacę ofiary wyłącznie na organy, więc prosimy o większą ofiarność”.

„Pojawił się w Polsce szkodnik ziemniaczany tzw. „stonka ziemniaczana”. Jest to mały chrząszczyk, mogący niszczyć całe hektary ziemniaków. Na terenie naszego powiatu odbywa się dziś 1/VIII akcja przeciw temu szkodnikowi. Gdyby ktoś zauważył na ziemniakach stonkę, ma obowiązek zgłosić o tym do Zarządu Miasta”.

12.09 – „Pragniemy zwrócić Waszą uwagę na istniejące w naszej parafii plotkarstwo. Coraz ktoś zgłasza się i prosi, aby z ambony nawoływać do zaprzestania plotkarstwa. Upominamy Was, abyście w rozmowach Waszych nie zajmowali się błędami bliźnich, ponieważ to jest obmowa, która obciąża sumienie w obliczu Pana Boga. Ale gorzej jest, jeśli rozsiewa się kłamliwe, niezgodne z prawdą ujemne wiadomości o bliźnich, - bo ani się nie widziało, ani dowodu na to nie ma, a opowiada się - wskutek czego oszczerstwa się popełnia, psuje się dobrą opinię bliźniego i wyrządza mu się straszną krzywdę. Zaprzestańcie tego, wystrzegajcie się plotkarstwa i oczerniania, aby sumienia i dusze Wasze były czyste od tych prze-

stępstw – lecz owszem brońcie dobrego imienia bliźnich; jeśli nie macie co dobrego o bliźnim mówić, to mówcie o sprawach Bożych, lub o rzeczach obojętnych, w każdym razie mowa Wasza niechaj będzie zgodna z przykazaniem miłości Pana Boga i miłości bliźniego”.

26.09 – Prośba o ofiary na organy.

03.10 – Tydzień Miłosierdzia: „Służmy Rodzinie”.

„W przyszłą niedzielę tj. 10 października będzie w naszej parafii wielka uroczystość, poświęcenie nowych organów. Na tę uroczystość przyjedzie Ksiądz Biskup. Przed Sumą w procesji powitanie Księdza Biskupa, a potem po poświęceniu będzie Suma, w czasie której zabrzmia po raz pierwszy dźwięki nowych organów. (...)

Na uroczystość poświęcenia organów trzeba przyozdobić kościół i nowe organy w kwiaty. Bardzo Was prosimy, byście w czwartek i piątek przynieśli dużo kwiatów rwanych lub ciętych, oraz doniczkowych. Uroczystości takiej drugi raz nie będziemy widzieli, zdarza się ona tylko raz na długi okres lat, - dlatego wszyscy w miarę możliwości Waszej przyczynicie się do wspaniałego urządzenia tej uroczystości”.

17.10 – „Uważamy sobie za miły obowiązek podziękować serdecznie wszystkim, którzy się przyczynili do uświetnienia uroczystości poświęcenia nowych organów: serdecznie dziękujemy tym co kwiaty ofiarowali i przynieśli, Siostram zakonnym i paniom, które kościół i organy kwiatami ubrały, wszystkim śpiewakom chóru mieszanego razem z dyrygentem p. Filipczakiem, dziękujemy wszystkim ofiarodawcom tak na organy, jak i na utrzymanie monterów, dziękujemy tym paniom, co chodziły niestrudzenie po parafii przez kilka miesięcy i zbierały ofiary, szczególnie dziękujemy Bractwu różańcowemu za pracę ochotną i wszelką pomoc – wszystkim niech Bóg stokrotnie odpłaci.

Równocześnie bardzo prosimy tych wszystkich, co otrzymali zaproszenie o przyjęcie godności chrzestnych przy poświęceniu nowych organów, a jeszcze nie wpisali się do księgi pamiątkowej, by zechcieli wpisać się do tej księgi w Kancelarii parafialnej na plebanii, aby księgę wypełnić nazwiskami w zupełności. Księga ta ma świadczyć na zawsze o ofiarności i zapobiegliwości żyjących obecnie parafian o ozdobę swej świątyni parafialnej, o rozwój muzyki kościelnej i podniesienie wspaniałości nabożeństw dźwiękami nowych organów. Ponad 900 osób zaproszonych nie wpisało się do księgi, niechże to uczynią, aby dać dowód, że sobie cenią zaproszenie, że czują się czynnymi członkami tej parafii i pragną, by wpisane w księgę pamiątkową ich nazwiska świadczyły przed Bogiem i ludźmi o ich katolickim czynie”.

31.10 – „Już rozpoczęła się Akcja Pomocy Zimowej dla biednych w naszym mieście”. Apel o składanie ofiar „w naturze i gotówce”.

07.11- Zapowiedź triduum ku czci św. Stanisława Kostki, patrona dzieci i młodzieży. Bogata oprawa liturgicz-

na i motywacyjna.

22.11- św. Cecylii, patronki śpiewu i muzyki kościelnej. Obraz Świętej widnieje w oknie – witrażu za organami, który w tym dniu został poświęcony.

05.12 – „... bardzo Was prosimy o wczesne przystępowanie do spowiedzi i do Komunii św. przed tymi uroczystościami (Bożym Narodzeniem – A.S.), a także z okazji święta Niepokalanego Poczęcia N.M.P bo tylko czysta dusza od grzechu rozumie radość święta i napełnia łaską Bożą”.

25.12 – Pasterka o północy!

ROK 1949

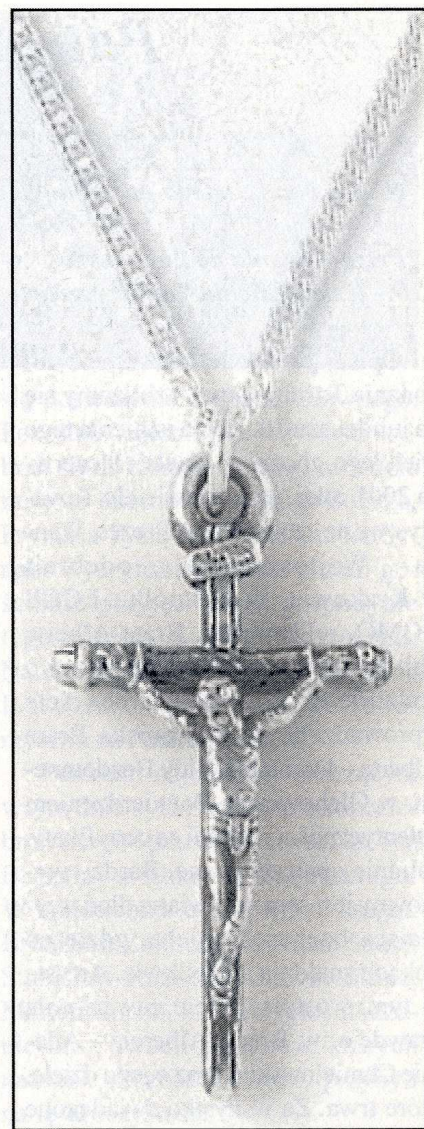
27.02 – „Czas wielkopostny wypełnia tajemnica Krzyża Chrystusowego. Z Krzyża spłynęło zbawienie ludzkości, w Krzyżu nasza nadzieja. Zgodnie z duchem Wielkiego Postu i rozporządzeniem Księdza Biskupa, w każdą niedzielę na nabożeństwie Gorzkich Żali będziemy rozważali światłość i nadziemską wartość Krzyża, aby w naszych sercach obudzić największą cześć dla Krzyża – znaku Odkupienia Chrystusowego. Zachęcamy Was ponadto, abyście w Waszych domach, na ścianie w mieszkaniu umieścili Krzyż i przed nim się modlili. W tym Wielkim Poście w całej naszej parafii, we wszystkich domach, w każdej rodzinie, niechaj Krzyż Chrystusowy będzie wprowadzony i wielbiony”.

20.03 – „Już są do nabycia w zakrystii Krzyże z wizerunkiem Pana Jezusa. Bardzo Was prosimy, byście się postarali o to, aby w każdym domu, w każdej rodzinie w naszej parafii był Krzyż umieszczony na honorowym miejscu na ścianie, byście przed Krzyżem kłaniali się, cześć Krzyżowi oddawali i przed nim się modlili”.

27.03 – Zapowiedź, że w przyszłą niedzielę rozpoczną się rekolekcje wielkopostne prowadzone przez ks. infułata Momidłowskiego.

- W Miejscu Piastowym, u Księży Michalitów misterium pasyjne „Golgota”.

24.04 – „Ks. dziekan wyraża serdeczne podziękowanie parafianom i parafiankom, którzy złożyli ofiarę na kwiaty do Bożego Grobu lub sami kwiaty ofiarowali, a także za świece. Każdej niedzieli i w każde święto odprawia ks. Dziekan Mszę św. w intencji parafian tutejszych, a w szczególności za do-

brodziejów i ofiarodawców na potrzeby i przyozdobienie naszego kościoła parafialnego”.

15.05 – Dzień Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

19.06 – Święcenia kapłańskie ks. Romana Chimiaka.

26.06 – Prymicje ks. Romana Chimiaka i brata ks. proboszcza Porębskiego.

31.07 – „Ostrzegamy Was przed sekciarzami tzw. Badaczami Pisma św. lub Świadcami Jehowy, którzy wchodzą nieproszeni do domów, sprzedają swoje heretyckie druki, czytają Pismo św. i obiecują paczki amerykańskie oraz dolary. Niech żaden katolik nie wdaje się w rozmowę z takim wysłannikiem sekciarskim, ale należy go natychmiast odprawić, niczego od niego nie przyjmując. Ostrzegajcie jedni drugich, bądźcie wszyscy wierni św. Kościołowi katolickiemu i módlcie się o nawrócenie niewiernych”.

(C.d.n.)

Ks. Andrzej Skiba

Patron dzieł dobroczynnych

(C.d. z poprzedniego numeru)

Przygotowania do Jubileuszu 10 – lecia istnienia Towarzystwa

Opisując – w wielkim skrócie dokonania Towarzystwa – zbliżamy się do jubileuszu 10 – lecia istnienia tego wielkiego, zbożnego dzieła¹. 9 czerwca 2001 roku, przedstawiciele Towarzystwa na czele z Panią Prezes, Wandą Wojtuszewską, odebrali w Krakowie, w kościółku ECCE HOMO, relikwie św. Brata Alberta i bł. Bernardyny, które 17 czerwca o godzinie 8:15, zostały uroczysto wprowadzone do Schroniska Brata Alberta – Domu Inwalidy Bezdomnego, w Olchowcach. Potwierdzeniem autentyczności relikwii są certyfikaty, solidnie opieczętowane. Bardzo wymowny jest sam relikwiarz: dłoń trzymająca bochenek chleba, gdzie po bokach znajdują się relikwie. Artysta w tym prostym geście zawarł całą prawdę o św. Bracie Albercie – Adamie Chmielowskim oraz o jego dziele, które trwa. Za wszystko świadczone mu dobro wynagradzał swych dobroczyńców chlebem, gdyż pieniędzy nie posiadał. To on zachęcał do tego, aby **być dobrym jak chleb**. Błogosławiona zaś Bernardyna swoje ostatnie słowa jakie wypowiedziała przed śmiercią, były: *Czyńcie dobrze wszystkim*. To przesłanie dla każdego Towarzystwa,

które nosi imię tego wielkiego Jałmużnika. Jest skierowane do wszystkich ludzi dobrej woli, w tym do wolontariuszy, bez których nie mogłoby ono funkcjonować. Takich oddanych Bożej sprawie i ludzi wolontariuszy, nie brakuje i w naszym środowisku. W tym miejscu warto zacytować wiersz Julii Jordan *Święty Ojciec ubogich*:

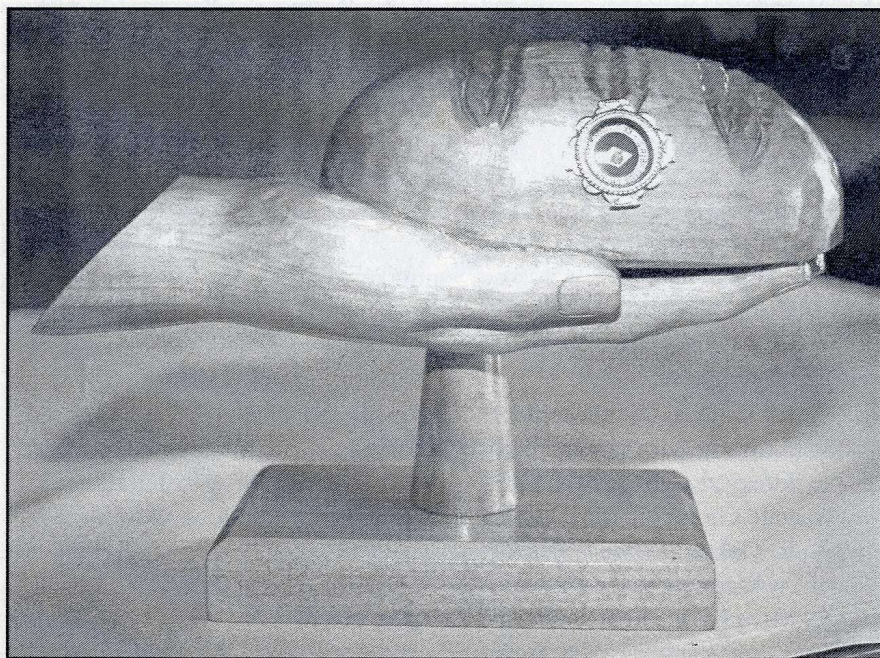
*Wynieśli Cię na ołtarze
Artysto w szarym habicie
I stoisz zawstydzony,
Opromieniony chwałą...
Patrzę na Twoje życie,
Utrudzony Pielgrzymie
Stromych ścieżek do nieba;
Z sercem na dłoni.
Pochylasz się nad nami
Przekazując orędzie:
MIŁOŚĆ – zawsze i wszędzie!
Patrząc dziś w Twoje oczy
Dostrzegam zatroskanie –
Czy ziemskie twe dziedzictwo
Wśród nowych świata kolei
Wierne do końca zostanie?
Czy nie ucieknie w stromizny
W doliny obfitujące,
Na szerokie gościńce
Gdzie wody dostatek i chleba?
Święty Ojciec ubogich –
Nachyl nam więcej nieba!*

Dla naszego Towarzystwa jest to wielkie wyróżnienie, że w Sanoku znajdują się relikwie Świętych naszych czasów, ludzi całkowicie oddanych Bogu

i ludziom. Mieszkańcy Schroniska przygotowywali się do tych uroczystości przez trzy dni (14 – 16.06.2001). We czwartek odbyło się nabożeństwo adoracji Krzyża, w piątek Rycerstwo Niepokalanej poprowadziło rozważania *Drogi krzyżowej* wokół stacji rozmieszczonych w ogrodzie Schroniska, w sobotę przed kapliczką Matki Bożej Fatimskiej odmówiono radosną część Różańca świętego. Zwieńczeniem modlitwy różańcowej było odmówienie *Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa*, którą zwyczajowo odmawiamy w czerwcu. Bezpośrednim przygotowaniem do przekazania świętych relikwii była spowiedź święta.

Relikwie na ręce pani prezes Wandy Wojtuszewskiej, członka Zarządu i mieszkańca Schroniska, przekazał ks. Andrzej Skiba, proboszcz parafii *Przemienienia Pańskiego*. Procesjonalnie, z zapalonymi świecami, mieszkańcy Schroniska i zaproszeni goście oraz okoliczni mieszkańcy, udali się do kaplicy, gdzie relikwie spoczęły na ołtarzu. Tam nastąpiło powitanie Świętego Brata Alberta, który przybył do swoich podopiecznych. Przemówienie powitalne wygłosiła Pani Prezes. Powiedziała m. in.: „Coraz więcej wokół nas biedy, ludzi zapomnianych i chorych, ludzi zagubionych, uzależnionych, nieszczęśliwych i samotnych. Prosimy Cię, Bracie Albercie, daj nam siłę na nowe dziesięciolecie, daj nam siłę, by wytrwać w wierze, nadziei i cierpliwości, naucz nas uśmiechać się do bliźnich, naucz życzliwości w pracy, w Domu Opieki, Kuchni, Schronisku. Prosimy Cię, byś uczył nas dostrzegać biedę i samotność, byśmy umieli przezwyciężać w sobie egoizm i niechęć do ludzkiej nędzy, choroby i bezsily. Ustrzeż nas święty Malarzu i opiece ubóstwa przed zniechęceniem w naszym dążeniu do świętości. (...) Ucz nas iść dalej, nawet – jak Ty – kulejąc, gdy ustajemy. Bądź z nami zawsze”.

Z podobnymi uczuciami radości została powitana bł. Bernardyna, najbliższa współpracowniczka św. Brata. Po przemówieniu powitalnym Pani Prezes, głos zabrał mieszkaniec Schroniska, p. Stanisław Jargosz. Mówił on:

„Wspaniały ducha rodem z Krakowa, malarzu Miłości i Miłosierdzia. Witamy Cię w Domu Bezdomnych, my, czyli kwiaty – bo tak nazywałeś bezdomnych. Kwiaty te zbiera z ulic i układa je nasza Mama. Patronie nasz, który dobre serce miałeś, kochać ludzi uczyłeś nas, za to Cię Kochamy, bądź z nami, Bracie nasz”.

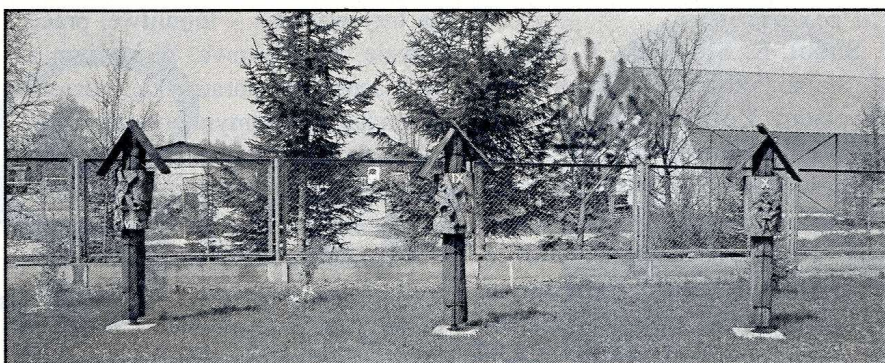
Dla wyjaśnienia: „nasza Mama”, to Pani Prezes, jak czule jest nazywana przez niektórych mieszkańców.

Mszę świętą celebrował i kazanie wygłosił ks. Andrzej Skiba. W kazaniu nawiązał do symbolu relikwiarza, który jest tak wymowny. „To symbol – czynić dobro, podawać każdemu głodnemu chleb, ale czynić to z wielką delikatnością, by nie urazić dumy obdarowanego. Świetnie zapowiadający się malarz, Adam Chmielowski, swój obraz ECCE HOMO malował przez ćwierć wieku. Dlaczego tak długo? Zapewne przez te lata dojrzewała u niego idea służby, niesienia pomocy nędzarzom, tym, którzy koczowali na wysypiskach śmieci, kotłowniach, klatkach schodowych. Streszczeniem całego życia św. Brata Alberta jest dłoń z bochenkiem chleba – rys miłości miłosiernej. On *malował* w swej duszy obraz Chrystusa Miłosiernego, a potem rzeźbił go w duszach swoich biedaków. Bardzo dyskretnie troszczył się o ich dusze nieśmiertelne, zachęcał do modlitwy, do spowiedzi świętej. To człowiek ogromnej wrażliwości, wielkiego serca. Tylko święci potrafią tak czynić. (...) Dłoń św. Brata Alberta nie może pomieścić tego bochenka chleba, tego dobra, bo ono jest rozlewne, rozlewa się na innych. Dobrem można drugiego *zarazić* czyli zachęcić do czynienia dobra” – zapisał m. in. miejscowy kronikarz².

Na zakończenie Mszy świętej odmówiono *Litanie do św. Brata Alberta*, a potem nastąpiło ucałowanie relikwii, odśpiewanie *Ciebie Boga*, *wystawiamy* oraz dzielenie się bochnem chleba.

Uroczystości jubileuszowe związane z 10 – leciem istnienia Towarzystwa

Wprowadzenie relikwii św. Brata Alberta i bł. Bernardyny były zapowiedzią uroczystości jubileuszowych, które przeżywaliśmy w dniach **14 – 16 września 2001 roku**. Aby wiernie oddać atmosferę tych przeżyć, trzeba sięgnąć do „Kroniki”.

„Piękno jest po to, aby zachwycać – do pracy...”, napisał w „Niedzieli Przemyskiej”, ks. Marian Bocho. Niedzielne świętowanie zgromadziło przedstawicieli Towarzystwa Brata Alberta w Sanoku, z racji 20 – lecia istnienia Towarzystwa oraz 10 – lecia istnienia Koła Towarzystwa w Sanoku. Gośćmi byli przedstawiciele Zarządu Głównego z Wrocławia, na czele z prezesem dr hab. Bogdanem Aniszczykiem, a także przedstawiciele z 50 Kół działających na terenie całej Polski, w tym 11 Kół Oddziału Podkarpackiego.

Świętowanie rozpoczęło się w Sanockim Domu Kultury uroczystym wieczorem. Wzięli w nim udział przedstawiciele władz wojewódzkich, powiatowych, miejskich oraz duża grupa młodzieży. Podczas spotkania odznaczono osoby szczególnie zasłużone dla Towarzystwa św. Brata Alberta w Sanoku”.

Uroczysty wieczór w pięknym stylu – pisze kronikarz – prowadziła Ela Mazur, etatowy pracownik Radia Bieszczady, najmłodszy członek sanockiego Koła Towarzystwa Brata Alberta.

Odnaki: „Zasłużony dla Towarzystwa” otrzymali: Czesława Kurasz, Edward Olejko, Daszyk, Jerzy Tymowski, Tadeusz Majchrowicz.

Dyplomy od Zarządu Głównego otrzymali: Irena Stabryła, Stanisław Małkowski, Ewa Rachwalska, Alina Pęczak, Bochnak, E. Sieniawski, Jerzy Sybidło, ks. Andrzej Skiba – wręczał je prezes Zarządu Głównego.

Dyplomy od Zarządu Koła sanockiego wręczała p. prezes W. Wojtuszevska.

Zwieńczeniem pierwszego dnia był wieczorny spektakl sztuki *Brat naszego Boga*, Karola Wojtyły, w wykonaniu teatru Wandy Siemaszkowej, z Rzeszowa.

W drugim dniu jubileuszowym – w sobotę, 15.09.2001 roku – odbyło

się posiedzenie Zarządu Głównego. Pozostali uczestnicy uroczystości wybrali się do Komańczy, aby odwiedzić miejsce internowania Sługi Bożego, Prymasa Tysiąclecia, Stefana kardynała Wyszyńskiego. Tam zostali gościnnie przyjęci przez gospodynię tego miejsca, Siostry Nazaretanki. Nawiedzili także Wisłok Wielki, gdzie funkcjonuje najmłodsze Koło Towarzystwa na Podkarpaciu.

Punktem najbardziej znaczącym w tym dniu była Eucharystia koncelebrowana pod przewodnictwem ks. bpa Bolesława Łukasza Taborskiego. W koncelebrze udział wzięli księża: Bronisław Żołnierczyk, Adam Sudoł, Stanisław Ruszała, Andrzej Skiba, Marian Bocho, który wygłosił kazanie oraz dwóch kapłanów, których nazwisk nie znam, a którzy przybyli na tę uroczystość.

Po skończonej Mszy świętej Główny Celebrans poświęcił **stacje Drogi krzyżowej**, które wyrzeźbił jeden z bezdomnych, sanoczanin, p. Zdzisław Kot. Rzeźbił je w Rzeszowie, gdyż tam przebywał. Wykonane stacje zostały zaimpregnowane ropą darmo otrzymaną z kopalni z Bóbrki. Trzy pierwsze stacje ustawili na stałe rzeźbiarz, autor tego dzieła i p. Smoczyński, doradca i sympatyk Towarzystwa. Pozostałe stacje ustawili mieszkańcy Schroniska na czele z p. Sieniawskim. Znajdują się one w ogrodzie, wokół kapliczki Matki Bożej Fatimskiej.

Te stacje *Drogi krzyżowej* są nie tylko pięknie wkomponowane w ogród Schroniska, ale mówią o miłości do człowieka sięgającej do *szaleństwa krzyża*.

W trzecim dniu jubileuszowym – w niedzielę, 16.09.2001 roku – w kościele *Przemienienia Pańskiego*, ks. infułat Julian Pudło z Brzozowa, odprawił Mszę świętą i wygłosił słowo Boże. W koncelebrze wzięli udział kapłani: B. Żołnierczyk, M. Bocho, (C.d. na s. 12)

(C.d. ze s. 11)

A. Sudoł, S. Stodolak, J. Wilusz i A. Skiba. Pod koniec Mszy świętej ks. prałat Żołnierczyk ogłosił, że p. Wanda Wojtuszevska została odznaczona medalem *Pro Ecclesia et Pontifice*. Jest to wyjątkowe wyróżnienie przyznawane przez Stolicę Apostolską najbardziej zasłużonym ludziom Kościoła. Podobne wyróżnienie w tym dniu otrzymała także p. Jadwiga Mikołajczyk, prezes Koła w Przemyślu.

W tym miejscu należy wyrazić słowa wielkiej życzliwości i uznania dla ks. prałata Bronisława Żołnierczyka, który był inspiratorem tego wielkiego dzieła nie tylko w Przemyślu, ale i w Sanoku. W czasie tych uroczystości stał jakby w cieniu, zapisał nasz kronikarz. „To on sam urzeczony pięknem Brata Alberta, zachwycił nim innych, przelał ten zachwyt na wiele osób. I pewnie jest bardzo szczęśliwy widząc jak owocuje ten zachwyt – do pracy. W „Naszym Dzienniku”, z dnia 24-26 grudnia 2001 roku, na rejon Małopolski, Podbeskidzia i Podkarpacia, ukazał się wywiad przeprowadzony z ks. Bronisławem przez Mariusza Kamienieckiego. Ks. Żołnierczyk – dla pełniejszego obrazu jego osoby – jest zastępcą asystenta kościelnego Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta oraz inicjatorem powołania do życia schronisk dla bezdomnych na terenie Podkarpacia. W roku 2001 na Podkarpaciu było już 11 schronisk albertyńskich i 7 jadłodajni dla ubogich i bezdomnych. Pierwsze Schronisko na terenie naszej diecezji powstało w Przemyślu, a poświęcone zostało 9.07.1991 roku. Ów wywiad pokazuje jak wielka jest skala potrzebujących, biednych i bezdomnych, a także odślania wielkie serce ks. prałata Bronisława, jego ewangeliczną wrażliwość na los ludzi przykro doświadczonych przez życie. Ciekawe są jego przemyślenia, które cytuję:

„Zgodnie z założeniami św. Brata Alberta, zwracamy szczególną uwagę

na trzy wartości – modlitwę, pracę i życie wspólnotowe. W każdym z tych aspektów staramy się ludziom pomagać, tym samym przyczyniając się do rozwiązywania ich życiowych problemów. Nie możemy ich jednak wyręczać we wszystkim, bo jak powiedział św. Brat Albert *Dać dach nad głową, jedzenie i nic więcej, to skrzywdzić człowieka*.

Ks. prałat Bronisław Żołnierczyk w dziele niesienia pomocy potrzebującemu człowiekowi pracuje z wielkim zaangażowaniem od wielu lat. W tym miejscu trzeba wspomnieć o szczególnym uznaniu za jego pracę, za co został wyróżniony prestiżową nagrodą „Statuetki Józefa” wraz z tytułem „Osobowość roku 1999”.

Jadwiga Mikołajczyk tak pisze:

„Z ogromną radością i głębokim wzruszeniem przeżyliśmy przekazanie tego wyróżnienia. Jesteśmy zaszczytzeni i dumni, że nagroda ta drogą konkursu i społecznego głosowania została nadana Kapłanowi za jego inicjatywne „dzieła miłości, które świadczą w sposób szczególny o osobie oddanej Bogu i bliźnim.

„Statuetka Józefa” to zasłużona i niekwestionowana nagroda dla Księdza tak otwartego na życie i problemy innych, który swoim słowem, radą, gestem i postawą zwraca uwagę i pobudza naszą wrażliwość na potrzeby najbiedniejszych.

Dla nas ta nagroda niech będzie zachętą i przykładem do jeszcze większych poświęceń w pracy dla bliźnich, z pełnym zrozumieniem konieczności wiary uczynkowej. Mamy świadomość, że angażując się czynnie w dzieła miłosierdzia nie możemy być przymuszani jak Szymon z Cyreny, lecz motorem wszelkich działań winno być nasze serce, nasza wrażliwość i gotowość służenia bliźniemu.

W imieniu wszystkich członków Towarzystwa Pomocy Św. Brata Alberta Oddziału Podkarpackiego serdecznie gratuluję tego wyróżnienia za całokształt działalności charytatywnej

w obszarze ubóstwa i bezdomności”³. Uroczystość nadania tego wyróżnienia miała miejsce w dniu 21 marca 2000 roku, w Wisłoku Wielkim, w Bieszczadach, podczas uroczystości z udziałem ks. abpa metropolity przemyskiego, Józefa Michalika, z okazji nadania Szkole Podstawowej imienia Św. Brata Alberta.

(C.d.n.)

Ks. Andrzej Skiba

1 Z okazji obchodów jubileuszowych „Niedziela Przemyska” zamieściła artykuł p. Wandy Wojtuszevskiej „Święty Ojciec ubogich – nachyl nam więcej nieba”, bez daty i paginacji.

2 Myśli te są zbieżne z artykułem W. Wojtuszevskiej, „Święty Ojciec ubogich – nachyl nam więcej nieba”.

3 J. Mikołajczyk, Radość w Wisłoku Wielkim, w: „Niedziela”, 16(316)2000. Brak bliższych danych.

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

**Góra
Przemienienia**

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku